

موافقت نامه همکاری بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه

در زمینه قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
ترکیه (که از این پس بصورت مشترک ((طرف ها)) و به
صورت مفرد ((طرف)) نامیده خواهند شد) ، با علاقمندی
به تعمیق همکاریهای متقابل در زمینه قرنطینه گیاهی و
حفظ نباتات ، و به منظور حفاظت بهتر کشور طرف ها در
مقابله با ورود ارگانیزم های خسارتزا قرنطینه گیاهی و
محدود نمودن زیان های ناشی از اثرات آنها ، همچنین انجام
تجارت متقابل ، تبادل بذور ، نهال و کالاهای با منشاء
گیاهی ، در موارد زیر توافق نموده اند :

ماده ۱

۱. از نظر این موافقت نامه اصطلاح ((ارگانیزم های
قرنطینه ای)) به آفات ، پاتوژنهای گیاهی و حیوانی و
علفهای هرزی که عامل خسارت زایی برای نباتات و
فرآورده های گیاهی که بدین وسیله اهمیت اقتصادی
بالقوه برای مناطق مخاطره دارد می باشد اعم از اینکه در
آنجا وجود نداشته یا داشته باشد اما در سطح وسیع
پخش نشده و رسماً تحت کنترل باشد اطلاق می شود که

به وسیله مقررات عمومی الزام آور طرف ها جزء آفات
قرنطینه دو کشور اعلام شده و فهرست آن پیوست این
موافق نامه میباشد.

۲. مراجع صلاحیتدار یک طرف میتوانند فهرست
ارگانیزمها قرنطینه ای را تعديل یا اصلاح نمایند. این
تعديل ها یا اصلاحیه ها از طریق مجاری دیپلماتی که
به اطلاع مراجع صلاحیتدار طرف دیگر خواهد رسید و
حداکثر (۶۰) روز پس از اطلاعیه مزبور لازم الاجرا
خواهند شد.

ماده ۲

مراجع صلاحیتدار طرف ها اطلاعات مربوط به
وقوع و شیوع ارگانیزمها قرنطینه ای مندرج در فهرست
ارگانیزمها قرنطینه ای طرف دیگر در قلمرو خویش را
مبادله خواهند نمود.

ماده ۳

طرفها، رعایت مقررات قانونی قرنطینه گیاهی و
حفظ نباتات کشور طرف دیگر در مورد صادرات و عبور
(ترانزیت) بذور، نهال و دیگر کالاهای دارای منشاء گیاهی
(که از این پس ((کالاهای مشمول بازررسی بهداشت گیاهی))
نامیده خواهد شد) که از قلمرو کشور یک طرف به یا از
طریق قلمرو کشور طرف دیگر انجام می‌پذیرد را توسط
مراجع صلاحیتدار خود ضمانت خواهند نمود. ورود، صدور
و عبور (ترانزیت) محموله ها در صورت درخواست هریک از
طرفها مرزهایی که توسط مراجع صلاحیتدار طرف ها
تعیین گردیده، صورت خواهد گرفت.

۴ ماده

۱. طرف ها توافق نمودند در هنگام صدور محموله های مشمول بازرسی بهداشت گیاهی، برای بسته آنها از کاغذ، پلاستیک و سایر موادی که منشاء گیاهی ندارند، استفاده نمایند.

۲. وسائل حمل محموله هایی که مشمول آنجام بازرسی های بهداشت گیاهی است باید در صورت لزوم به دقت نظافت و قبل از بارگیری ضد عفونی گردند.

۵ ماده

۱. هریک از محموله های حاوی کالاهای مشمول بازرسی بهداشت گیاهی که از قلمرو کشور یک طرف به (یا از طریق) قلمرو کشور دیگر حمل میگردد، باید دارای گواهی بهداشت گیاهی صادر شده توسط مراکز قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات طرف صادر کننده باشد که عاری بودن این گونه کالاهای از ارگانیزم های قرنطینه ای مورد نظر کشور وارد کننده را تایید کند. گواهی بهداشت گیاهی باید به زبان رسمی کشور صادر کننده و نیز به زبان انگلیسی تهیه شود.

۲. مراجع صلاحیت دار طرف ها محق خواهند بود تا شرایط بهداشت گیاهی دیگری را برای ورود کالاهای خاص تعیین نمایند.

۳. برای صادرات مجدد گیاهان و کالاهای با منشاء گیاهی،
گواهی بهداشت گیاهی برای صادرات مجدد کالا به
همراه نسخه تصویر تایید شده گواهی بهداشت گیاهی
طرف تولید کننده الزامی است.

ماده ۶

در صورت آلودگی کالا به ارگانیزم‌های خسارت‌زا
قرنطینه‌ای و مشاهده هرگونه نقض مقررات قرنطینه
گیاهی طرف وارد کننده، مراجع صلاحیت‌دار طرف وارد
کننده حق خواهند بود تا نسبت به معیوب نمودن کالا،
مرجوع کردن آن و یا صدور دستور انجام اقدامات مناسب،
اقدام نمایند و مراتب را به صورت کتبی به آگاهی مراجع
صلاحیت‌دار طرف صادر کننده خواهند رساند.

ماده ۷

مراجع صلاحیت‌دار طرف‌ها در موارد خاص که
کمک‌های متقابل تخصصی، فنی و دیگر کمک‌های در زمینه
قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات طبق ترتیبات دو جانبه ارایه
خواهند نمود.

ماده ۸

از نظر همکاری‌های بهداشت گیاهی، مراجع
صلاحیت‌دار بهداشت گیاهی نسبت به موارد زیر اقدام
خواهند نمود:

الف) تبادل قوانین و سایر مقررات مربوط به قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات حداقل‌ظرف مدت دو ماه از زمان صدور آنها.

ب) ارایه اطلاعات به یکدیگر در زمینه مجلات تخصصی، رساله‌های علمی و نشریات مهم به طبع رسیده در کشور متبع خود در زمینه قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات.

پ) همکاری در زمینه علوم بهداشت گیاهی بین موسسات تحقیقاتی و سازمان‌های ذیربسط خدمات بهداشتی گیاهی.

۹۵ ماده

قبل از ورود و صدور محموله‌های گیاهی به منظور کاشت و تکثیر از قلمرو یک طرف به طرف دیگر انجام بازررسی و بررسیهای آزمایشگاهی قرنطینه‌ای باید در آزمایشگاه‌های مرجع صورت گیرد.

۱۰ ماده

۱. مراجع صلاحیتدار طرف‌ها برای اجرای این موافقت نامه به شرح زیر می‌باشند:

- وزارت جهاد کشاورزی جمهوری اسلامی ایران از سوی طرف ایرانی.

- وزارت کشاورزی و امور روستایی جمهوری ترکیه از سوی طرف ترکیه‌ای.

۲. مراجع صلاحیت دار طرف ها برای اجرای این موافقت نامه از طریق مباری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار خواهد نمود.

۱۱ ماده

کلیه اختلافات مربوط به تفسیر و اجرای این موافقت نامه توسط متخصصین هر دو طرف از طریق انجام مشاوره حل و فصل خواهد شد. چنانچه اختلاف از طریق مشاوره بر طرف نگردد، موضوع از طریق مباری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

۱۲ ماده

مفاد این موافقت نامه حقوق و تعهدات طرف ها را که از سایر معاهدات بین المللی که طرف ها عضو هستند ناشی میشود، تحت تأثیر قرار نمی دهد.

۱۳ ماده

۱. این موافقت نامه ۳۰ روز پس از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه مبنی بر تکمیل تشریفات داخلی طرف ها که برای لازم الاجرا شدن این موافقت نامه ضروری است، لازم الاجرا خواهد شد.

۲. این موافقت نامه برای یک دوره پنج ساله معتبر است و برای دوره های پنج ساله بعدی خود به خود تجدید خواهد شد. هر یک از طرف ها میتواند در هر زمان، این

موافقت نامه را با ارایه یک پیش آگهی شش ماهه به طرف دیگر، فسخ نماید.

۳. طرف های توافقنامه با موافقت یکدیگر مفاد این موافقت نامه را تعديل یا اصلاح نمایند. این تعديل ها و اصلاحیه ها طبق بند (۱) این ماده لازم الاجرا خواهد شد.

این موافقت نامه در در تاریخ پنجم ابرil ۱۳۹۰ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۸.۰۷.۰۵ میلادی در دو نسخه اصلی هریک به زبان های فارسی و ترکی و انگلیسی تنظیم گردیده که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر مفاد این موافقت نامه متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

KUWAIT

از طرف دولت
جمهوری ترکیه

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران